

Berettigede Have, og som man dog efter min Overbeviisning ikke saaledes kan gaae reent forbi, uden at begaae et meget stort Rettsbrud. Dette er een af de ganske væsentlige Sider ved den hele Institution, som dette Lovforslag har læget meget lidt Genhyn til, men det er ogsaa ganske vist denne, som gjør hele Løsningen overordentlig vanskeligt. — Forøvrigt skal jeg angaaende de enkelte Momenter, som det ærede Medlem berørte, bemærke, at det for os Ubehagelige i, at Successionen paa sine Steder er saaledes, at store Eiendomme derved kunne komme i Udlændinges Hænder, ikke, navnlig ikke i det Tilfælde, som det ærede Medlem anførte, vil blive anderledes derved, at vi forandre det nu bestaaende Forhold, forsaavidt som der skal være en Arveberettiget tilstede, thi den Paagældende har hverken Søskende eller Børn, og det er just Grunden til, at disse store Eiendomme efter al Sandsynlighed ville komme i Udlændinges Hænder, idetmindste efter hvad der foreligger i Diebskiftet. Det er jo bekendt, at der tidligere har været ført Sag om disse store Eiendomme, og at det er ifølge en Høiesteretsdom, at Forholdet er saaledes, som det er, men det vil tillige være bekendt, at der har været reist Tvivl om, hvorvidt det ikke vilde være muligt, naar der kunde erhverves Opreisning paa denne Dom, at komme til et andet Resultat end det, man i sin Tid er kommen til. — Hvad endelig Sagen i dens Heelhed angaaer, da synes der jo heller ikke noget afgjort Betyggende imod at faae fremmede Indvandrere ind i Landet, naar vi stille alle disse store Eiendomme paa een Gang til fri Raadighed. Der kan ikke tænkes noget mere Friftende eller noget mere Løkkende for Udlændinge, end at der her i Landet ved et Lovforslag paa een Gang bliver gjort en stor Deel Eiendomme ledige, eller at der ved en brydende Lov bliver bragt Eiendomme ind under saadanne Forhold, at mange af dem, som nu ere i Besiddelse af disse Eiendomme, sige: Saa vilde vi ikke have dem, lad dem saa komme til Afhændelse, hvorledes det bedst kan gaae. Det kan ligesaa godt tænkes, at der ad denne Vej kan komme Udlændinge ind i Landet som ad den anden Vej. Alt dette nævner jeg imidlertid kun for at vise de Vanskeligheder,

som knytte sig til en saadan Lovs Gjennemførelse. Det staaer for mig som en afgjort Ting, at der ikke kan tænkes alvorligt paa paa een Gang at komme til et Resultat i denne Sag, medmindre Regjeringen vil tage den i sin Haand og det paa en saadan Maade, at man maa ønske, at det maa skee, og navnlig, at det maa skee af den nuværende Regjering. Det forekommer mig, at det vilde klæde den nuværende Regjering smukt og godt, naar den vilde søge at faae § 93 løst paa en saadan Maade, at det med Rette indrømmes, at denne Paragraph er efterkommen i den nuværende Tid. Paa den anden Side troer jeg ogsaa, at det er heldigt, om dette Spørgsmaal nu kunde løses paa en Tid, hvor Forholdene have stillet sig saa gunstigt, som Tilfældet er i dette Diebskift; men jeg erkjender tilfulde, at Løsningen af dette Spørgsmaal ikke er saaledes, at den kan skee fra den ene Sæssion til den anden, og det er for Meget at forlange, at vente, at den paagældende Minister skulde være istand til at fremkomme med et Lovforslag derom allerede i næste Samling. Efter min Mening er det nødvendigt, at der, forsaavidt det ikke allerede er skeet, samles betydelige Forarbejder, og jeg vilde ønske det for meget tilfredsstillende, om der under denne Valgperiode kunde fremkomme et Lovforslag, der efterkom, hvad der her tilsigtes ved dette Lovforslag. Jeg betragter det, at dette Lovforslag er kommet frem, kun som en Grindring om, at der er en Uttraa og et Duffe om at faae Grundlovens Løsteparagraph opfyldt, og jeg vilde ønske, at Opfyldelsen maa skee, medens Forholdene ere saaledes, at Regjeringen om denne Sags Løsning ikke optræder mere skarpt, end den idag er fremkommen.

Casse: Selv om min Stilling til det foreliggende Lovforslag ikke var, som den er, hvorfor jeg om lidt skal gjøre Rede, vilde jeg dog vogte mig for at gaae ind paa de forskellige Bemærkninger, der tidligere ere bleve gjorte, hentede fra Lovforslagets egentlige Indhold. Allerede i forrige Sæssion var der Forhandling om denne Sag. Man kom dengang ikke videre end til 1ste Behandling; men denne